

har yttret, kunde have nogen Betydning, da der her kun var Tale om Annersognet, og der kunde Præsten jo f. Ex. ikke være tilfagt at foretage nogen Ugtkjørsel paa samme Tid, som Noget henvendte sig til ham om et Sygebesøg, saa maa jeg antage, at han ikke er rigtig fortrolig med Lovgivningen med Hensyn til det offentlige Ugtvæsen; thi han maatte da vide, at efter Lovgivningen udgjør et Pastorat i Reglen et Fattigdistrikt, og skal der holdes tilhørlig Orden med Hensyn til Fattigreiser, da maae de omfatte den samme Kreds som Pastoratet; vistnok stiller det sig i Praxis sine Steder saaledes, at man afgiver dem for de enkelte Sogne; men det Lovbestemte er dog det, at det skal ordnes efter Fattigdistriktet, der i Almindelighed falder sammen med Pastoraterne. Ligeledes gælder det ogsaa med Hensyn til andre Reiser, navnlig Skolereiser; de skulde egentlig strengt taget heller ikke udredes sognevist, men skoledistrictsvist, hvor dette ikke falder sammen med Sognet.

Den ærede Taler meente dernæst, at der var aldeles Intet til Hinder for, at ved Lov kunde saadanne Naturalarbejder afløses; han nævnte som Exempel, at jeg som Provst erholdt Bederlag for at befordre mig selv. Det forholder sig vistnok saaledes; men jeg har ikke seet eller hørt den fjerneste Antydning hverken i Motiveringen eller i selve Lovforslaget om, at den ærede Forslagsstiller tænker sig, at Præsterne for disse Befordringer skulle godtgøres med Penge. Strax efterat han havde gjort denne Eignelse, fandt han ogsaa, at den ikke var saa ganske heldig for ham selv, og derfor søiede han ogsaa strax til: Det behøver jo ikke at skee med Penge, og det er heller ikke sagt; at der kan være Tale om Penge, hvor Præsten skulde hen til sin Nabo. Man skulde ikke troe, at den ærede Taler saalænge havde opholdt sig paa Landet, naar han antager, at der i det Sogn, hvor Præsten boer, kun skulde være en Gaaen om Hjørnet, saa var man i alle Tilfælde strax ved Bestemmelsesstedet. Han er navnlig ikke ubekendt med, at der i Jylland er Sogne, der have en Udstrækning, der nærmer sig $\frac{1}{2}$ Meil, og flere Steder gaaer det langt derover; men jeg vil kun tale om, hvad der er ganske almindeligt og sædvanligt.

Allsaa er den Bemærkning om Omfanget af Sognet heller ikke støttet paa tilhørlig Sagskundskab og Localkundskab.

Da jeg har faaet Ordet, kan jeg ikke undlade at bringe den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Hafs) min Tak, hvis jeg ikke misforstod ham, fordi han ogsaa har understøttet den Udtalelse, jeg tillod mig, at det ikke var tilraadeligt, at dette Lovforslag fik Lovkraft. Det var en Følge af hans almindelige Opfatning af Livet, at det er det Allerbedste, at alt saadant Noget gaaer af sig selv, og, naar han fastholder dette, saa kan det vistnok ikke være hans Mening, at denne lille Lov skulde gjøre en Undtagelse derafra. Hans eneste Maal er jo, at der ikke skal være noget Baand eller Regler, da Alt saa vil gaae paa den heldigste og ønskeligste Maade — efter hans Mening. Jeg troer ikke, at han her vil fornagte sit sædvanlige Princip; jeg troer ikke, at han, for at gjøre dette klart, behøvede at gaae ind paa Sjælesørgernes Pligter med Hensyn til Børnedaab og med at paa-see, hvorledes Børnets Sundhestilstand var, da alt dette er Noget, troer jeg, der ligger udenfor denne Lovs Behandling, og han vilde have opnaaet sin Hensigt med at udtale, hvad han saa mange Gange har gjort, at det Rigtigste i Livet er, ingen Regler og ingen Love at give, men i Alt at overlade det til Friwilligheden.

Sberkelsen: Jeg maa sige, at der i min Egn, saavidt mig bekendt, aldrig har været Spørgsmaal i den heromhandlede Henseende; thi, naar Præsten er bleven kaldt, saa er han stedsse kommen uden Misnoie. Jeg har aldrig hørt Klager førte over Præsten desangaaende. Hvad det angaaer, der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Viborg (P. Hansen), at der var Fordeel ved, at Præsterne befordrede sig selv paa denne Maade, da er det fuldkomment rigtigt; men hvem er det til Fordeel for? For Præsten eller for Beboerne? Det er til Fordeel for Beboerne; thi det er dem, der nu maae tjøre Præsten. Harde den ærede Forslagsstiller indfranket sit Forslag til, at Præsterne skulde befordre sig selv til de Beboere, der hverken havde Heste eller Vogn, saa kunde jeg have fundet, at der laa Noget